

Mateo Lara

« Per a ser un bon graffiter es necessita tenir una bona base en dibuix, però l'esprai enganxa »

Les parets parlen... Què diuen? Millor preguntar a qui els hi ha donat vida. Les grans formes de colors van de les lletres més puristes al realisme més cru, les misterioses figures de l'art urbà es mouen per la ciutat com fantasmes buscant al seu creador. OTIVM l'ha trobat, coneixem a un autèntic artista del graffiti.

Mateo Lara:

creatiu freelance; muralista especialitzat en tècniques com l'acrílic, aerosol, aerografia i pastel; il·lustrador tradicional i digital; dissenyador gràfic; animador 3D; professor al Màster d'Animació Audiovisual de la UAB al 2002; gravador i editor de Vídeo Digital; desenvolupador de projectes assistits per ordinador a sectors de la indústria i disseny de maquinària i interiorisme en 3D; organitzador de Festivals, exhibicions i exposicions a Europa i amb diverses pu-

blicacions a llibres i revistes especialitzades en graffiti. Un currículum complet.

Com et vas introduir al món de l'art urbà?

Els meus inicis com "artista urbà" no van ser ni per moda, ni posant el meu nom a les parets, com s'inicien molts graffiters. De fet, jo no

L'animació 3D és un dels àmbits que més m'agraden. M'encanta la manera d'arribar a la gent. Crees un món des de zero, dones vida a un personatge, fas un guió, l'storyboard i acaba sortint en un curt de dos minuts de televisió.

em considero graffiter tal i com ho entén la societat, sinó que jo ho veig més des d'una perspectiva professional, tot i que sempre amb clau de creativitat.

Jo feia il·lustració i mai havia tingut l'opunitat de poder provar la pintura amb esprais. A finals de 2003 estava fent un projecte de disseny de samarretes relacionat amb el graffiti amb un company, però no va evolucionar.

D'aquí neix, MA'LA, la firma de la meua obra. L'estil em va agradar, vaig començar a documentar-me i al 2004 es va fer una exhibició oberta al barri de Sant Simó de Mataró i vaig decidir participar per a provar-ho. Va ser la primera vegada que vaig pintar un graffiti realista. Aquí vaig conèixer un grup de gent de Rubí que pintava molt sovint, i a partir d'aquest moment vaig començar a pintar amb ells.

Muralista, il·lustrador, dissenyador gràfic, animador 3D, amb quina d'aquestes especialitats ets quedes?

De totes les especialitzats que toco, totes m'agraden, cadascuna té el seu encant. A més, cada obra és única. Jo em plantejo el graffiti des del punt de vista professional. Jo sóc autònom, així, treballo per projectes. Em contracten per fer una obra concreta, sigui del tipus que sigui. No deixa de ser un contracte per un servei, però de caràcter artístic. Quan t'encarreguen un projecte, tu et quedes amb la idea i ofereixes el que més s'apropa al que et demanen, sempre sota la teua perspectiva artística.

La clau està en saber adaptar-se. Es tracta d'una caricatura o un dibuix realista, t'has d'adaptar al que et demanen, has de ser pro-

fessional. Crec que no hi ha estil propi, sinó una forma plàstica de pintar.

A la teua web, www.mateolara.com, es pot consultar tota la teua obra i es pot observar que les teves dots artístiques queden reflexades a una gran diversitat de superfícies, on no pintaries mai?

Pintaria a qualsevol lloc o superfície. Cada lloc nou és una emoció nova, és un al·licient més per a la creació de l'obra. El que s'ha de tenir clar és que no es pot pintar a qualsevol lloc. Jo pinto als llocs on hi ha permisos. La gent s'espavila per aconseguir-los i, gairebé sempre, el que et permet pintar és el "col·legueo". No ens hem d'enganyar, el grafit encara és en un 90% vandalisme, ja que no es pot pintar "lliurement" a pràcticament cap lloc. Hi ha pocs graffiters que vegin en aquest art una sortida professional i la veritat és que crec que per això és necessari tenir uns fonaments artístics en dibuix, una formació adequada.

El típic exemple són les pintades dels trens, un lloc prohibit, però que serveix perfectament com a superfície per aquells que es contagien de l'efecte "esprai", i és que la veritat és que tot aquell que es troba amb un esprai a les mans pot sentir perfectament la necessitat d'escriure el seu nom.

Què no pintaries mai?

Ho pintaria gairebé tot. Tot i així, del que no seria capaç és plasmar alguna cosa que anés en contra dels meus principis, ideologia, cadascú té la seva ètica. Mai pintaria alguna cosa que fos ofensiva ni que s'apropés, ni de lluny, a l'insult. Això no vol dir que no pinti cosses que no m'agraden. Per

exemple, a mi no m'agrada el Manga i ho intento evitar, però clar, si a un projecte l'has de fer servir, tornem a lo mateix, s'ha de ser conscient que és feina.

Què és el millor del graffiti?

L'art urbà està a la vista de tothom, però és un art ràpid i efímer. Les obres són visibles fàcilment, fins i tot en el moment de fer-les, qui t'observa pot veure la teva tècnica, com es desenvolupa. Això és positiu perquè l'art està per a gaudir-lo, però s'ha de tenir en compte que al estar al carrer, les obres són més vulnerables i moltes vegades, fins i tot, hi pinten a sobre. Molesta, però t'acabes acostumant. Vols que respectin la teva feina, però ets conscient que és molt difícil de controlar.

Com creus ha afectat Internet a l'art urbà?

Internet és un aparador perillós, sí, és veri-

tat que mostra la teva obra per tot el món, però, l'ús que se'n fa... En la majoria dels casos les obres es copien, sense saber tota la feina que hi ha darrere d'aquesta i l'artista que l'ha creat.

Recordant la iniciativa per apostar per noves tècniques artístiques urbanes del Street Art at Tute Modern de Londres, cobrint la seva façana amb grafitis de 50 metres d'alçada, creus que el moviment graffiti està canviant de tendència i s'està acceptant com una corrent artística més?

Per a mi, això no deixa de ser una estratègia de màrqueting. El graffiti està de moda, atrau a gent jove i probablement és el que es buscava amb aquesta iniciativa. Si fos acceptada com una tendència més hi hauria més llocs lliures per a pintar, però no és així. A Bèlgica, per exemple, es dissenyen alguns albergs amb parets habilitades per a ser pintades. En aquest cas, hi ha cert control, però la veritat és que és molt complicat arribar a un consens.

De tota manera, tot i que l'art del mobiliari urbà ha anat adquirint prestigi cultural i ha anat cridant l'atenció d'importants galeries d'art, encara és un art castigat, quina és la teva opinió sobre, per exemple, les sancions imposades per d'incompliment de les disposicions contemplades a l'Ordenança Municipal de l'Ajuntament de Barcelona en quan als graffitis, pintades i altres manifestacions gràfiques?

A Barcelona el graffiti es practica, gairebé en la seva totalitat, en vandalisme, ja que hi ha moltes prohibicions a arrel de l'Ordenança Cívica. Barcelona és artística si es ven

a sí mateixa, si obté un benefici és art. Tot ha d'estar controlat.

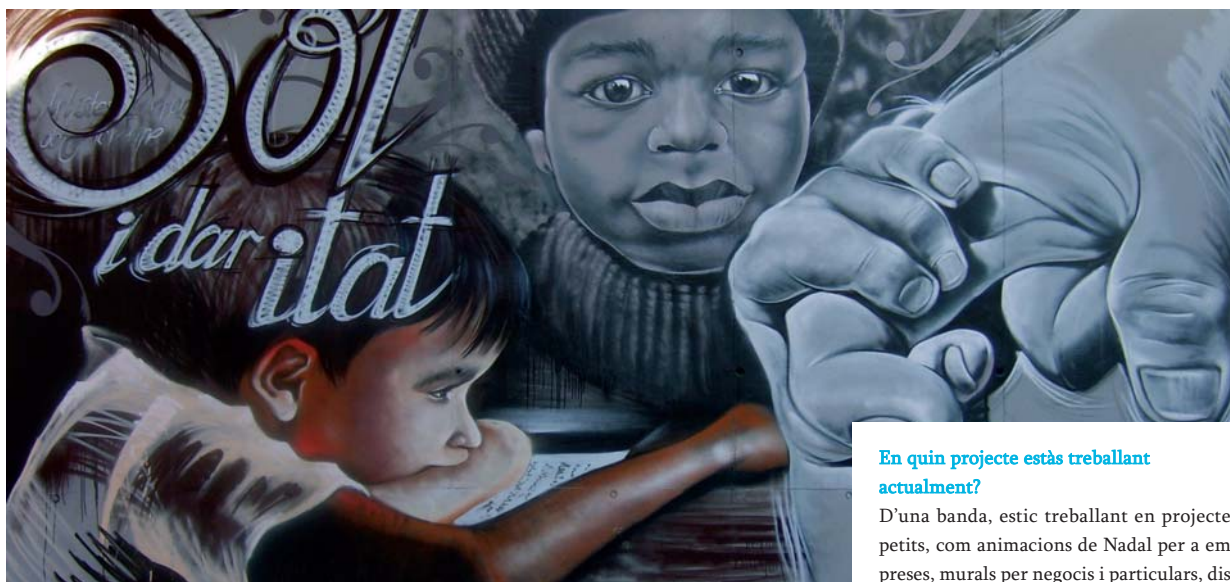
Per exemple, vaig ser contractat al Festival Interferència 2007, que consistia en diferents intervencions artístiques a la ciutat de Barcelona.

La meva part consistia en pintar amb esprai diferents caixes elèctriques, com si fossin caixes de cartró que contenien persones i animals simulant l'obsessió de construir vivendes cada cop més petites.

En temps, va coincidir amb la implantació de l'Ordenança Cívica que prohibeix automàticament el graffiti al carrer amb i sense permís.

Tot i que portava un permís signat per la Diputació, els problemes amb els agents eren continus. Al dia següent vaig entendre per què em van lliurar aquell permís, ja que la brigada de neteja tenia ordres d'esborrar-ho tot... et pots fer una idea, no?

En quin projecte estàs treballant actualment?

D'una banda, estic treballant en projectes petits, com animacions de Nadal per a empreses, murals per negocis i particulars, disseny de la cortineta animada, cartell i escenari de la competició de la Federació Catalana de Dards 2009. D'altra, m'han encarregat pintar l'exterior de dues naus de tractament d'aigües a Sant Boi del Llobregat i a Tordera. Aquest projecte és molt atractiu, ja que pintar sobre una superfície de 430 m2 a 7 metres d'alçada es pot convertir en un gran projecte.

Otivm agraeix la teva col·laboració amb la revista i desitja que la teva carrera i obra segueixi brillant de la mateixa manera que ho ha fet fins el moment.

Gràcies a vosaltres.

Ma'Loa

